

Raiul s-a deschis din nou

N-ați auzit oare? Oare încă n-ați auzit că Raiul s-a deschis din nou? Nu raiul pe pământ, ci în cer. Nu sub vremi, ci în veșnicie! Și că în acest Rai netrecător au fost întâmpinați de un călcător de lege, de un tâlhar și de un sărac: Adam cel călcător de lege, tâlharul de pe cruce și săracul Lazăr.

Hristos a înviat, și prin Învierea Sa a deschis porțile Raiului celui ceresc fiilor lui Adam. Și mulți au intrat deja în acest Rai, care nu va pieri și din care nu va mai fi izgonire. Dacă ați auzit, dar sunteți încă apăsați de frica de moarte, e ca și când nici n-ați fi auzit. Dacă ați auzit această veste bună și ați primit-o în inima voastră, atunci și învierea voastră, adică trezirea la viață, a început

întru voi – trezire ce se va încununa cu învierea. Dacă această veste bună a ajuns să fie viața vieții voastre, atunci moartea este pentru voi o jucărie, așa cum este un rob legat pentru un biruitor în război.

N-ați auzit oare? Oare încă n-ați auzit că Cel ce a înviat a împlinit făgăduința lui Dumnezeu către Adam cel dintâi izgonit: că din sămânța femeii Se va arăta Cineva Care va strivi capul minciunii celei șerpuitoare a acelui șarpe vechi și pierzător? Și S-a arătat Dumnezeu-Omul, Dumnezeu pogo-rât până la om și om înălțat până la Dumnezeu, S-a arătat în Valea plângerii și a tânguiri prin-tre cei izgoniți din Rai. Și a adus slobozire robilor, viață celor morți, sănătate celor bolnavi, bucurie celor întristați, dragoste celor învrăjbiți – toate darurile desăvârșite, cele mai dulci roade ale Po-mului Vieții. Cu ștergarul milei a șters lacrimile celor înlăcrimați. Cu puterea cea dumnezeiască a înviat pe fiica lui Iair, și pe fiul văduvei, și pe La-zăr, și sufletele păcătoșilor, și mintea apostolilor. Toată firea s-a plecat și s-a închinat Lui, iar ro-bii firii s-au bucurat. Dacă ați auzit acestea, pen-tru ce sunteți, dar, întristați? Pentru ce umblați

cu capul plecat și călcați peste lacrimile voastre? De ați primit în inimă vestea cea bună, aceasta ar trebui să fie sfârșit al tânguiriilor voastre.

N-ați auzit oare? Oare încă n-ați auzit că păcatul celui dintâi izgonit din Rai, strămoșul tuturor celor izgoniți, a fost răscumpărat? Că este răscumpărat și spălat pe cruce cu sângele Dragostei? Acel păcat a însemnat lepădarea fiilor de la Tatăl și lipsa frăției dintre frați, învrăjbire și pizmă din veac în veac, din mileniu în mileniu. Dragostea fiilor față de Tatăl s-a stins, și s-a stins și dragostea fraților față de frați. N-ați auzit oare că Hristos a stăvilit viforul păcatului și a potolit furtuna cea nebunească, vifor și furtună care vreme de veacuri stingeau și înăbușeau acel foc dintâi? N-ați auzit oare că El a aprins foc nou pe vatra cea stinsă a dragostei? Dacă ați auzit, atunci pentru ce sunteți încă împovărați de cele două poveri ale izgonirii: povara îndoielii față de Tatăl și povara îndoielii față de frați? Pentru ce nu lepădați acești doi saci de cenușă de pe sufletul vostru, de pe vatra sufletelor voastre? Dacă ați auzit această veste bună și ați primit-o în inima voastră, atunci i-au crescut din nou două aripi sufletului vostru

celui căzut: dragostea cea către Dumnezeu și dragostea cea către frați – două aripi de vultur. S-a întraripat ființa voastră cu două aripi minunate, care vă înalță la Ceruri, în Raiul cel ceresc, în Împărăția heruvimilor celor cu multe aripi, care vă înalță la familia cea fără de moarte a Domnului celui ce înviază.

Hristos a înviat!